

Kommission udtalt sig for, at denne for særdeles hyppig Gjentagelse af Forseelsen og ulykkeligvis skærpene Omstændigheder maatte kunne stige til offentlig Arbejde i nogle Aar; men Fleerheden af Medlemmerne har dog troet at burde indskrænke sig til at foreslaae Straffen sat ifkun til Fængsel paa Vand og Brød, og det saameget mere, som denne Straf turde være nok saa virksom mod hyppige Tilbagefald som Hensættelsen i en Straffeanstalt, der uden Tvivl for de fleste Løsgængere kun er et lidet føleligt Døde. Til denne Fleerhedens Anskuelse har ogsaa Justitsministeriet troet at burde slutte sig, og nærværende § er derfor affattet i Overensstemmelse hermed. Til at foreslaae særegne Straffe for Forbrydelsen i Gjentagelsestilfælde har man, navnlig naar Straffen som ommeldt i intet Tilfælde skulde gaae ud over Fængsel paa Vand og Brød, ikke fundet tilstrækkelig Anledning. Endelig har man fundet det rettest kun at opstille Substitution af Dvangsarbejde for Fængsel paa Vand og Brød som en fakultativ Bemyndigelse for Domstolene, fordi hiin Straf for mange Løsgængere vil være mindre følelig end Fængsel paa Vand og Brød.

ad § 2.

De i denne § indeholdte Regler fjernede sig i det Væsentlige ikke fra den nugældende Lovgivnings Bestemmelser, men man har ved saa bestemte Forrifter, som det overhovedet er muligt at give med Hensyn til den her omhandlede vanskelige Materie, søgt at begrænse Politiautoriteternes Bemyndigelse til at udøve Tilfyn med fornuet og arbejdsløse Personer og foreskrive disse Sagtagelsen af saadanne Forholdsregler, at der haves Sikkerhed for, at de Paagældende finde deres Ophold uden Fare for det Almindelige.

ad § 3.

Man har med Trd. 21de August 1829 fundet det baade overflødig og misligt at indlade sig paa at opstille nogen Definition af Betleri, idet man har troet at kunne henholde sig til det gennem en langvarig Praxis af Domstolene vedtagne Begreb af denne Forseelse. Straffen er i Lighed med den gjældende Lovgivning sat noget lavere for denne

Overtrædelse end for Løsgængeri, og har man navnlig ved Siden af Fængsel paa Vand og Brød indtil 15 Dage, altsaa Halvdelen af Maximum af Straffen for Løsgængeri, troet at burde opstille simpelt Fængsel som et Alternativ, der af Domstolene kan vælges, hvor det efter samtlige foreliggende Omstændigheder findes, at Fængsel paa Vand og Brød er en uforholdsmæssig haard Straf.

Da den fornævnte under 22de Febr. d. A. anordnede Kommission har erklæret sig enig med den til at undersøge Straffeanstaltternes finansielle og økonomiske Forfatning m. m. nedsette Kommission i, at Dvangsarbejde er en særdeles hensigtsmæssig og passende Straf for Løsgængeri og Betleri, har fornævnte Kommission henstillet til Justitsministeriets Overveelse, om der ikke kunde virkes hen til, at Straffen for de nævnte Forseelser kunde affones med Arbejde i saadanne communale Fattig- og Arbejdshuse, navnlig Amts-Fattighuse, hvor der kunde gives Leilighed til at affondrede Paagældende fra de nærværende Fattiglemmer og sætte dem under et strengere Tilfyn. Da imidlertid, saavidt Ministeriet bekiendt, intet af de Amts-Fattighuse, som ere oprettede paa forskjellige Steder, og ei heller noget af de almindelige Arbejds- og Fattighuse for Tiden er indrettet saaledes, at en saadan Søndring, som den antyde, der kan finde Sted, og man derhos i flere Aamter, navnlig i Jylland, endnu savner saadanne Fattighuse, har man ikke troet at kunne optage nogen udtrykkelig Bestemmelse om, at Dvangsarbejde skal kunne affones i disse Anstalter, i nærværende Lovudkast, hvorimod man har fundet, at der kunde virkes hen til at opnaae det tilsigtede Niemed, naar der meddeeltes Justitsministeriet en Bemyndigelse som den i nærværende § foreslaaede, idet man tør haabe, at Communerne, naar Omforagen for Løsgængere og Betlere ikke længere gennem Straffeanstalterne kan væltes over paa Staten, ville lade sig det være magtpaaliggende ved hensigtsmæssige Foranstaltninger at virke hen til, at de for de nævnte Forseelser fastsatte Straffe faae deres rette Betydning.